

ABONAMENTELE

Pentru Sibiu:

1 lună 85 cr., 1/4 an 2 fl. 50 cr., 1/2 an 5 fl., 1 an 10 fl.
Pentru ducerea la casă cu 15 cr. pe lună mai mult.

Pentru monarhie:

1 lună 1 fl. 20 cr., 1/4 an 3 fl. 50 cr., 1/2 an 7 fl.
1 an 14 fl.

Pentru România și străinătate:

1/4 an 10 franci, 1/2 an 20 franci, 1 an 40 franci.

Abonamente se fac numai plătindu-se înainte.

TRIBUNA

Apare în fiecare zi de lucru

INSERTIUNILE

Un șir garmond prima dată 7 cr., a doua oară 6 cr.
a treia oară 5 cr.; și timbru de 30 cr.

Redacția și administrația: Strada Măcelarilor nr. 21.

Se prenumără și la poșta și la librării.

În România:

la dl Carol Schuler în București, strada Labirint nr. 4.

Epistole nefrancate se refuză. — Manuscripte nu se înapoiază

Un număr costă 5 cruceri v. a. sau 15 bani rom.

Din „capitala” Ardealului.

Faptul că de atâta vreme se anunța o mare descoperire, ce se va face la Cluj, ne făcuse curioși, pe unii chiar încordali.

Liga era să fie „descoperită” ca o construcție sămănând cu acel palat din Creta, în care viețuia grozavul Minotaur; Tezeus-Pázmándy venia în el și se-l ucidă, și apoi se ia o coroană! Dar' a luat coroana mai întâi și apoi — a spus niște nerozii.

Teoriile asupra vieții raselor sunt o materie foarte interesantă. În timpul din urmă sociologii și antropologii au scris admirabile studii, au ajuns la foarte lămurite rezultate asupra acestei vieți, ce răsare și se desvooltă din „sufletul rasei”.

„Singurul rol util al instituțiilor este a da o sancțiune legală schimbărilor pe care moravurile și opiniunea le-au acceptat”, zice un distins sociolog francez despre formele celei vieți resărite și desvooltate din „sufletul” deosebit al „raselor”.

Dar' schimbări de acestea nu s'au putut nici-odată să se facă în mod brusc, nici-odată națiile nu au putut, și mai puțin s'au putut când ele nu au voit, să-și schimbe firea.

Pentru-a da o răse să poată deveni una contopindu-se, s'nt necesare anumite condițiuni, care s'nt cam următoarele:

Prima condițiune este ca rasele supuse ori conduse spre încrucișări să nu fie prea inegale ca număr, cum s'ntem noi și Ungurii pe teritoriul compact român. Colonisările plănute și puse în lege și în execuție de guvernul maghiar nu au alt scop, decât a micșora greutatea acestei lipse numerice de element maghiar printre Români.

A doua condițiune este să nu fie prea deosebite după caracterul lor. Și această condiție de sigur nu există între Români și Maghiari. Și dacă unii renunță, cum a renunțat Pázmándy în conferința sa delă Cluj, la maghiarizarea poporului, renunțarea este dovadă că, având conștiința adevărului acesta, ei nu mai speră că vor reuși să facă din Români și Maghiari un neam de — Maghiaro-Români.

A treia condiție — ce se opune amalgamării la noi, unde ea nu există — este ca rasele să fi fost lungă vreme supuse acelorași condiții de

existență. Dar' de când s'a văzut în patria noastră, ca aceleași condiții naturale de existență să fi fost date? Nici situațiile sociale, nici religiunea, nici datele nu ne-au unit și nu ne vor uni.

Am putut în puterea acestei condiții să vedem prin popor mai nobilă se perche, dar' popor mai rar, și anume pe unde-i prea puțin față de elementul maghiar.

Și acest lucru s'a priceput, când s'a zis să se conducă maghiarizarea din sus în jos.

Și astfel ajunse și Pázmándy se zică că trebuie să fie supusă clasa inteligentă acelorași condiții, și că prin urmare — pentru a împiedea ca să se desvoolte o societate română și mai energică și mai națională — trebuie ca școalele medii să se maghiarizeze, clerul valah să fie reformat (adeacă ce-o fi asta?) etc.

Dar' Lucaci, de pildă, nu a studiat nici în gimnaziu românesc, nici în seminarium românesc și — vedeți! ce este!

Dar' Bănuțiu și Iancu știți ce-au fost și au trăit la studii neromânești.

Dar' Micul, Maior și Sineai nu au văzut nici ei gimnaziu românesc și școalele clericale în care au studiat încă erau naționale și știți că ei au pus fundamentele desvooltării noastre.

Și Inocențiu Clain cu românismul lui este aproape de neînțeles după câte date biografice știm despre el; el e ca o revelație mare a „sufletului de rasă”. Aceasta-i peatra în care zadarnic lovește Pázmándy, guvernul, scribii, societatea maghiară: e sufletul de rasă, în care lovitura trezește ură și declarația de amor dispreț.

Nu mai continuați pe acest drum, nu mai faceți încercări disperate de a întoarce roșul lumii, goniiți cu petri pe falși apostoli de soiul lui Pázmándy, nu vă amețiți de frasele goale, cu care politicieni înconștienți caută să vă facă a crede, că este în pericol existența voastră ca nație, dați înapoi cu o jumătate de secol de legislație, revizuiți, revizuiți, revizuiți, dați-ne odată forța noastră ca număr, rasă și poziție geografică să ne dați și dați-ne cu iubire și atunci veți avea iubire și vom fi frați.

„Capitala” Ardealului a plecat însă în altă cale. Drum bun — până la reîntoarcere!

Mai mulți fruntași români, bărbați care joacă rol în viața publică a noastră, după matură chibzuire și înțelegere frățească, au convocat pe Mercuri, 16/28 Noembrie la Sibiu pe toți alegătorii aderenți ai partidului național român.

În adunarea care se va ține negreșit, se va discuta asupra ordinului ministerial, prin care s'a sistat funcționarea partidului național și se impune facerea unui statut.

Convocatorul se va publica curând. Acum el circulă pentru a fi acoperit cu sute de iscălituri.

DI Dr. V. Lucaci, după-cum ni-se serie din Seghedin, continuă încă a fi bolnav.

Ne vom bucura mult, putând să anunțăm complectă reînălțare.

DI Mihail Veliciu, mult iubitul punct al cauzei românești, după informațiile ce le avem, a fost cu ocazia sărbătorii zilei sale onomastice obiectul celor mai calde manifestațiuni de iubire. Din toate părțile amici buni și tovarășii de luptă l-au felicitat cu adâncă simpatie.

„Eljen a király!”

și

„Jaj de hunczut a német!”

„Magyar Hirlap” delă 20 Noembrie serie:

Referând despre călătoria la Dobrițin a lui Kossuth Ferencz, „Budapesti Hirlap” de azi scrie:

„Peste puțin timp, Kossuth Ferencz s'a dus la banchet, unde s'au adunat cinci sute cetățeni. Scene extraordinare s'au petrecut aici. Primul vorbitor a fost Könyves Tóth Kálmán, preot reformat, care a toastat pentru rege. Un lucru neobișnuit a urmat apoi. Lăutarii țigani în loc de „tuss”, a răspuns cu cântecul cunoscut „Jaj de hunczut a német”, la ceea-ce oaspeții prezenți au sărit toți în sus și au aplaudat frenetic mai multe

minute. După aceasta Kiss Albert a toastat pentru Kossuth Ferencz; oaspeții l-au ascultat sculându-se toți în picioare.”

Scind despre acest lucru, guvernamentalul „Pesti Napló” zice că întrebând fiind de unii, „care au fost cam penibl impresionați”, primul lăutarul a răspuns că „az urak parancsa s szerint cselekedett” (a făcut după porunca dlor”).

Care va să zică: toastându-se pentru M. Sa Monarchul, „civii” maghiari din Dobrițin răspund cu „Jaj de hunczut a német”, ear' când se toastează pentru Kossuth Ferencz se scoală toți în picioare.

Despre această purtare criminală însăși „Magyar Hirlap” e silită să scrie:

Dar' s'ntem tare convingi, că este cu neputință în această țeară, ca tocmai atunci când cu gură mare aduc regelui prinos de declarații leale ce nu li-s'au cerut, să fie persistată în mod perfid tocmai persoana lui sfântă și nevătămabilă. Ce lucru fără cap este aceasta, dovedește gradul de uimire și purtarea desaprobatore a societății din Dobrițin față cu ipochimenii pitulați după spatele lăutarilor. Tocmai aceea numai este de mirat — poate din cauza surprinderii — că n'au fost executați la fața locului. Acuma se înțelege, după-ce făptuitorii de scandal s'au trezit, poate va fi greu să deie peste ei.

Și totuși greutatea legii maghiare trebuie să-i ajungă căci dacă agitatoriivalahi s'nt citați înaintea tribunalului, osândiți la temniță, să-și iee pedeapsă și Maghiarii cei răi.

Ministrii maghiari nu așa gândește în-și, ci „Ellensék” ne spune, că reînforcând dela Dobrițin, Kossuth Ferencz a vizitat pe Wekerle, „care nu numai că n'a obiecționat nimic contra călătoriilor lui Kossuth dar' le-a și aprobat”.

Procurorii, nici vorbă, vor fi tot de părerea ministrilor: nici un Ungur nu va fi pedepsit, deși crimă de „lesa maiestate” au săvârșit „civii” din Dobrițin.

Correspondența din Budapesta.

(Înfrățirea studenților români, slovaci și sârbi. — Studenții unguri și culul lui Kossuth. — O nouă deslășire a caracterului maghiar.)

Budapesta, 18 Noembrie 1894

Demult s'nt interesele noastre unele și aceleași, demult am avut și avem de a îndur. Într-o formă suferințe soarta nemiloasă și îngrată ne făcuse deja de multe vreme

frați, — și seara noastră de ieri nu a avut altă menire decât să ne reîmprespăim și lămurim legătura de reciprocitate, ce s'a format în mod natural între noi.

Manifestațiunea sublimă la noua noastră convenire cu studenții sârbi și slovaci, entuziasmul ce izbucnia cu atâta foc din piepturile fraților noștri, jeluirea lor cea sinceră, ne-a fost dovadă, că s'nt ca și noi îndreptățiți a apela la judecata lumii civilizate, și a desaproba energic planul sistematic, voința de a desnaționaliza, patima ură la comunului nostru dușman aragat și îngâmfat.

Cu o nemărginită fericire am salutat pe acești frați de suferință în mijlocul nostru, și cu durere am luat spre știință, că dintre toate naționalitățile din Ungaria, care au una și aceeași soartă, numai Sasul, oportunist și flegmatic, nu a luat parte și ni-a negat frățietatea, ce li-s'a oferit din partea noastră, a celoraltele naționalități.

N'au venit. Vezi Doamne, era să facem conjurațiune politică, în care și-ar fi putut perde pe totdeauna simpatia Ungurilor! Dar' nu voesc să le fac imputări, vor fi având ei poate cauzele lor!

Cât ne privește pe noi, toate naționalitățile au fost bine reprezentate, îndeosebi Sârbi au venit corporativ. Însuflețirea a fost la culme!

Atât în general — și îmi permit a reveni cât mai curând, și a aduce un chip fidel al serii noastre de înfrățire.

Pe când noi nevinovat ne petrecem, pe când punem basă reală la o viitoare frățească conlucrare pentru regenerarea neamurilor noastre, se vedem ce fac ei?

Ei, studenții unguri, înfrății și ei cu prietenii lor de cruce (pardon, nu-i prea corect, căci Jidovii nu au cruce la Christos), înfrății cu o sectă de oameni urgisită în lumea întreagă, se înfrunesc și ei pe strade pentru a demonstra și a-și da atestate de nobilul lor caracter.

E cunoscută deja întâmplarea cu arderea numărului din „Pesti Napló”, dusă în deplinire de studenții unguri clujeni. Natural că Pestanii nu au putut rămâne înapoi, ca să nu treacă de mai slabi Unguri și au trebuit să mainuțiească. Au făcut deci o mică „bobotăie”, înaintea șérmenei redacției a lui „Pesti Napló”, pentru-că vezi Doamne, a avut cutezanța, a vorbi și el odată adevărul și a descoperi niște lucruri, care amenințau a veșteji puțin lauri, ce seceră rogele în spe Kossuth al II-lea. Au miresat însă înaintea lucrul acesta domniul din redacție, și cunoscând pe deoparte „fineța” norodului când îl apucă turbarea, ear' pe de altă parte fiind din fire cam „voincoși” s'au înarmat sdavên. Așa s'a întâmplat, că în momentul când flăcările înghițeau rlvnoitoare aserțiunile criminalistului se-

FOIȚA „TRIBUNEI.”

Bucovina.

NOTIȚE ASUPRA SITUAȚIEI POLITICE

De

George Bogdan.

V. Naționalitățile Bucovinei și politica lor.

1. Rutenismul.

(Urmare.)

Băștinași și venetici.

Căți și unde erau, ne întrebăm acum, Rutenii bucovineni pe timpul anexării acestei țeri la Austria?

Cifre exacte asupra acestei chestiuni nu vom găsi, dar' câteva indicațiuni și argumente ne vor servi ca sigură dovadă că ei erau foarte puțini.

Făcând politică voui discuta numai cu polițienii ruteni din Bucovina.

În »cartea plângerilor» lor*) ei spun, (la pag. 87) că aceste cifre și date nu s'au »constatat» după anexare și că prin urmare este nesigură ori-ce afirmație. E de regretat în adevăr că nu s'au »constatat». În dieta Bucovinei, în ședința dela 10 Faur 1894 Ruteanul-tiner, Drul Smal-Stocki, vorbind de această chestiune își basează vederile sale pe date din descrierea guvernului Splényi, a profesorului

Bidermann și etnografului Czörnig, laudând mai ales »cea mai scrupuloasă conștiențiositate» a lui Czörnig. Îi primim pe toți și noi și basându-ne pe aceiași autori, dar' și pe alții, vom ajunge la rezultate care nu vor întări credința noastră în iubirea de adevăr și și de temeinică scrutare a politicienilor ruteni.

Incontestabil este, că Rutenii s' aflau în Moldova. Pe moșiile mândăstirești ei fuseseră de mult aduși ca se muncească, ca să fie »vecini», iobagi.

Incontestabil este că și boerii moldoveni erau lacomi după forțe fizice colonizate pe moșiile lor și știm că ei trimiteau chiar emisari să aducă litfă străină, să le fie muncitoare pe moșiile, care altfel nu se puteau lucra. Acest lucru se făcea cu mult înainte de anexare și s'au făcut și mai apoi, ca de pildă și la 1848 când țeranii nu mai voiau să lucre moșiile boerilor. Boerul vechiu puse și în acest chip câteva săminte, din care au răsărit greutățile, cu care azi — luptă poporul.*

Galițienii slavi cunoșteau de mult drumul spre Moldova. Locuitorii din munții cerului-Stanislau mergeau, spune Rohrer, în Galiția-ostică, în Ungaria, ba chiar (bald gar) și în Moldova, să lucre, venind cu bani, deși cam puțini, earăși acasă. Locuitorii din Babce încă mergeau »uneori» (zuweilen) în Moldova, zice tot Rohrer. Despre Wolossow Rohrer spune același lucru.**)

*) Werenka, Bukovina's Entstehen und Aufblühen pag. 70.

**) Joseph Rohrer, Bemerkungen auf einer Reise von der türkischen Grenze über die Bukovina durch Ost- und Westgalizien, Wien, 1804, pag. 79, 92.

Așa se face evident că mișcarea aceasta, ce și azi există, de lucrători dela Nord la Sud alcătuiește un început de imigrație. Căci ușor ne putem închipui că o parte nu s'au întorceau la sărăcia lor, ci rămăneau în Moldova.

Și din acte oficiale nu putem scoate alt rezultat

Raportul lui Barco, din 12 Ianuarie 1774, din care am luat datul relativ la boerii și emisarii lor, spune însă că Rutenii, cărășii din răsboiu și supuși împărătești, au prins gust de Moldova, simțind că aici e traiul mai ușor. Cine vorbește așa a văzut de sigur numai începutul unei mișcări de emigrație de popor ruten spre Moldova.* În sfârșit notăm și raportul lui Ellrichshausen din 22 Iulie 1774**) care spune că prin anexarea Bucovinei emigrațiunea din Polonia ostică și din părțile de sus ale Ardealului s'ar cont-ni. Concluzia este, că mica densitate a locuitorilor bucovineni de pe timpul anexării permitea o emigrație slavă, care era însă mică de tot, fiind abia la început.

Aceasta nu poate să concordeze perfect cu ce zice Splényi, citat în dietă după Bidermann și de Smal-Stocki. Eu citez direct din Splényi, care zice despre poporul Bucovinei: „că chiar și iubirea de patrie — nu in-

*) Barco zice: Da ohnerachtet des Krieges sich immer zugleich einige mit ihren habschaften hereinziehen. Einige numai! Cu firea răsboiului se împedea o emigrație mai mare, pe care voiau să o aștepte prin — anexare, pentru-că și emigrând supusul se rămână tot supus austriac.

**) Werenka, pag. 103.

samă nimic la acest popor de altfel compus mai cu seamă (meistens) din emigranți din Polonia, Ardeal și Valahia respective Moldova.*) Întemeiat pe aceste cuvinte, Ruteanul deputat eglobază cu originea venetică a Rutenilor bucovineni, originea băștinașilor români.**)

Un detractor al istoriei române! Dar', chiar luând de sfântă vorba lui Splényi, ce nu încape în acel »mai cu seamă», ce nu se cuprinde în acel »meistens” rămâne totuși cu un corp român, vechu în țeară — ear' restul e venitură.

Și în acest corp era și patriotism, probă ce-am spus mai înainte despre încercarea de revoltă a popii Andrei din Uidești, despre episodul istoric de Hacquet, despre întâmplările din Suceava din incidentul »neamțului» Gutter.

Nu se poate deci nega, că băștinașii români nu ar fi fost destul de conștienți de ce s'nt ei, de a cui fusese țeara lor, deși erau puțini locuitorii păduroasei țeri.

Și în fine este și Czörnig, care ar fi zis spre marea bucurie a lui Smal-Stocki, că la 1846 s'ar fi constatat în Bucovina 180.417 Ruteni și numai 140.626 Moldoveni. Stocki citează exact pe Bidermann***) însă Bidermann a citat fals pe Czörnig, deoarece-ce în etno-

*) Beschreibung der Bukovina, pag. 75.

**) Și citatul lui Stocki e fals. Căci nici numărul familiilor nu corespunde, fiind enorm mai mare (23.000), decât îl dă Splényi însuși; și apoi zicându-se că din ele abia 6000 vor fi Moldoveni veritabili, însemn că după Enzenberg (Wikenhauser Deutsche Siedlungen, II. 73) numai dela 1779—1783 au devenit Moldovenii »cel puțin» 6000 de familii!

***) Die Bukovina, pag. 47.

grafia lui Czörnig*) se zice, că în Bucovina Români erau la 1851 aproximativ 184.718, ear' Rutenii erau 142.682!

Și naivul deputat rutean credea să ne tae ori-ce îndreptățire istorică citând simplu pe — Bidermann!

Pentru a putea aprecia valoarea științifică și conștiențiositatea deputaților ruteni era necesar să stăruesc puțin asupra controversei ce am expus-o.

Dar' abandonând polemica, să revenim la alte date.

Editorul lui Splényi, Polek, este surprins (fällt auf), că Splényi nu vorbește în raportul seu asupra țerii și de Ruteni. Surprinsul istoric Polek citează apoi o glosă, pentru noi necontrolabilă în original, a unui cetitor pusă la 1776 pe manuscrisul lui Splényi și care zice, că Ruteni s'nt, dar' numărul lor este mai mic (minders beträchtlich), decât al Moldovenilor.**)

În fine același autor, autoritatea la care încă venise Smal-Stocki, spune***) că Ruteni erau în Câmpulung rusec și între Prut și Nistru, aici fiind »mulți”.

Dacă în acele locuri și localități pe unde aces domn susține la paginile citate de mine, că au fost Ruteni, ar fi fost numai Ruteni, — ce nu-i însă de loc exact, — atunci luând

*) Czörnig, Ethnographie der oesterreichischen Monarchie, pag. 74.

**) Polek, Anfänge des Volksschulwesens, pag. 42. E curios însă a da unei glose anonime o importanță atât de mare față cu raportul oficial al lui Splényi.

***) O notă la pag. 32 din Splényi's, Beschreibung der Bukovina.

*) Die Lage der gr.-or. Ruthenen in der Bukovina der Erzdiöcese. Din însărcinarea membrilor laici gr.-or. ai societăților rutene, de Silvester Daszkiewicz, Cernăuți, 1891.

riilor, de sub poarta redacţiunii au eşit vro treizeci de poliţişti înarmaţi şi au pus mâna pe 6 domnişori, care se jucau de-a „demonstratu”, aducând un număr de jurnal jertfă pe altarul naţiunii maghiare.

Ceialaltii, mulţumită destoiniciei lor gimnastice au scăpat cu fuga, dar* aceşti 6 au fost deţinuţi 12 ore, până-ce li-s'a luat naţionalul de către căpitanul poliţiei.

Şi se vezi lucru mare! Causa a fost destul de importantă ca sub titlul „törvényellenes letartóztatás”, se se facă o interpelaţie de 5 puncte în parlament, de către deputatul Várady Károly. Procedura poliţiei a fost condusă de importantă ca sub titlul „törvényellenes letartóztatás”, se se facă o interpelaţie de 5 puncte în parlament, de către deputatul Várady Károly. Procedura poliţiei a fost condusă de importantă ca sub titlul „törvényellenes letartóztatás”, se se facă o interpelaţie de 5 puncte în parlament, de către deputatul Várady Károly.

Casa deputatilor asculta interpelaţia până la sfârşit şi o aproba cu vioiciune.

Ministrul de interne va da în curând răspuns.

Şi ce zice lumea la toate acestea?

Câte nu am îndurat noi Românii dela gendarmii ungureşti, a căror barbarie e cunoscută în toate colţurile Europei.

Loviturile nenumărate cu patul puştii, obraznicile lor favorisate de odioşii „solgăbirăi”, până chiar şi omoruri săvârşite de ei.. toate acestea însă nu doar se fie pedepsite, nu se servească ca obiect de atenţie a oficiilor competente şi cu atât mai puţin a înaltei case.

Dar* ce să-i faci! Trăim în Ungaria felix şi dreptate ca acolo nicăieri, au o cumpănă „patent”, de a măsura cu ea dreptate, e propria lor invenţie, o urmare a firei lor străbune. Dar* se nu uităm, că toate ce acum se fac, şi în special ce s'a făcut cum am amintit mai sus, demonstraţia studenţilor şi aprobarea ei de către membrii parlamentului, se fac pentru de a da satisfacţie cuvenită vătămăţii Maiestăţii Kossuth al II-lea, a-i dobândi graţia fiului rege... totuşi pentru Kossuth!

Fiindcă e vorba de firea lor străbună... amintesc aici o nouă descoperire făcută pe terenul limbii maghare, primită altfel de ei cu prea puţină însufleţire. E vorba că profesorul universitar Bálint Gabor, călătorind pe la rudeniile sale din Mongolia, resp. Fini, Turci şi Tataři, a ajuns şi la Japonezi, şi s'a convins că aceştia încă le sunt fraţi. Limba, datini, câte şi mai câte moravuri, sânt perfecte dovezi că sânt dela o mamă, până chiar şi poezia populară atestă afinitatea lor. Zic, că nu a fost primită cu însufleţire această ştire, e mare temerea, că dacă dl profesor va mai călători prin Camicata şi în alte părţi de o cultură superioară se va mai întâlni cu consăngeni de ai Maghiarilor.

Una e mirarea, cum de tocmai acum a făcut domnia-sa această descoperire, de ce tocmai Japonezi şi nu chinezi, care 'mi-se pare că se apropie mai mult de rasa lor. Sau doar voeste a aplica vitejia actuală a Japonezilor la faptele şi caracterul viteaz al Maghiarilor?

Atât, şi se fim sănătoşi!

Dorin.

Cronica politică.

Din Viena 'i-se scrie ziarului „Allgemeine Zeitung”:

Duminea trecută s'a ținut în Viena o conferenţă, convocată de guvern, în chestia

reformei electorale în Austria. La conferenţă au participat toţi miniştrii, mai de parte preşedinţii ambelor camere, contele Trauttmansdorff şi baronul Chlumetzky şi reprezentanţii celor trei partide coalitate. Asupra rezultatului conferenţei nu se ştie nimic pozitiv. Se ştie numai că nu s'a ajuns la o înţelegere deplină în această chestie. În cercurile parlamentare din Viena se crede însă, că guvernul a încheiat deja tratativele cu diferitele partide sau le va termina în curând. Probabil, că consiliul de miniştri, convocat pe alaltăieri, va fi decis definitiv în această afacere.

E dar* totuşi adevărat, că Ţarul Nicolae a răspuns principelui Ferdinand pentru condolenţa exprimată de acesta în numele poporului bulgar. Textul depeşii Ţarului, aşa cum e publicată în foaia oficială bulgară, e foarte îmbucurător pentru principele Ferdinand. Nu ca persoană din familie principiară, ci ca reprezentant al Bulgariei a fost deci recunoscut de către Nicolae II. Un titlu de drept nu se poate, de sigur, deduce din depeşe; pentru dispoziţia ce domneşte în cercurile normative e însă la tot cazul semnificativă. Dl de Giers s'a convins deja de mult, că Rusia trebuie să ese într'un mod oare-care din cotitura, în care a ajuns decând cu expediţia generalului Kaulbars, expediţie neaprobă de ministru. Prin faptul acesta s'a ajuns la o nouă etapă mai pacifică a politicii ruseşti faţă cu Bulgaria. Mult mai importantă a fost, fireşte, rechemarea trimisului rusec din Bucureşti, Hitrovo şi strămătarea lui la Lisabona, întemplată acum doi ani. Aceasta a pus capăt politicii de conjuraţiuni, puse la cale de agitaţii panslavişti în Bulgaria. Probabil că Cărbuţul va continua să influenţeze prin rudele sale danezo-orleaniste asupra curţii din Petersburg. În fine e important că ştirea lui „Hamb. Nachrichten”, anume că în timpul din urmă s'a efectuat o apropiere a Rusiei de Austro-Ungaria, se confirmă. În cazul acesta cei din Viena nu vor avea nimic în contră, dacă principiile Ferdinand şi da silinţa ca să dobândească graţia noului Ţar. În primul moment căderea lui Stambulov a produs în Viena o surprindere neplăcută, din pricină că se presupunea o înclinare a Bulgariei spre Rusia. Se ştie, că contele Kálnoky, în discursul său rostit în delegaţiuni, 'şi-a exprimat velle sale simpatii pentru Stambulov şi avertisat, a încerca pe acest bărbat binemeritat pentru Bulgaria într'un proces politic. Austro-Ungaria nu ar pute aproba supunerea umiltoare a Bulgariei de către Rusia. Dar* ar promova o apropiere, care se efectueşte deodată cu îmbunătăţirea relaţiilor între Viena şi Petersburg. Călătoria arhiducelui Carol Ludovic la înmormântarea decedatului Ţar e un act de curtuasie, care nu are nimic a face cu aceasta, dar* e posibil, că prezenţa principilor din Germania şi Austro-Ungaria va da prilegiu la explicaţiuni amicabile. Arhiducele Carol Ludovic se bucură de mare vază la curtea rusească. Nu li-s'a uitat lui şi soţiei sale, arhiducesei Maria Teresa, că au venit în 1881 la înmormântarea Ţarului Alexandru III. la Moscova, într'un timp, când din pricina îngrozitoarelor atentate în contra familiei Ţarului nu era fără primejdie această călătorie. Astfel în mai mult ca o privinţă arhiducele Carol Ludovic ar fi mijlocului potrivit pentru o apropiere între ambe dinastii Holstein Gottorp şi Habsburg-Lotaringia.

În chestiunea pretinsei împăcări între Quirin şi Vatican se asigură, că actualmente poate fi tot atât de puţin vorba despre o formală împăcare ca şi acum cinci sau zece ani. Nu se poate însă tăgădui, că relaţiunile între reprezentanţii potestăţii lumestii şi ai celei bisericeşti sânt mai bune. Rezolvarea chestiunii patriarhatului de Venetia, acordarea exequaturii reg. la mai mulţi episcopi, înfiinţarea prefecturii apostolice din Erythraea şi manifestarea mult discutată a primului ministru Crispi, care pretindea că e de neapărată

trebuinţă ca biserica şi clerul să participe la lupta în contra partidelor revoluţionare, toate acestea sânt semne că ambele părţi se nădădă a cultiva după putinţă germenul slab al unui modus vivendi. Astfel d. p. la primirea festivă a noului episcop din Milano au participat şi autorităţile civile. Aceasta e aşa zicând un *novum*, asupra căruia Papa s'ar fi exprimat cu deosebită satisfacţie. Simptomatic e şi faptul, că P. Michael, care a fost numit prefect apostolic în Erythraea, a făcut vizite, cu încuviinţarea Vaticanului, nu numai ministrului de externe baron Blanc, ci şi primului ministru Crispi. Acesta 'l-a asigurat, că guvernul îl va sprijini în greaua sa misiune.

Se ştie, că Papa a convocat la Roma o conferenţă, la care a invitat şi pe patriarhii orientali. Scopul conferenţei a fost reunirea bisericii orientale cu cea occidentală sub supremaţia Papei. S'a decis între altele asupra următoarelor puncte: dezvoltarea mai departe a organizaţiei actuale a bisericii orientale catolice, întărirea relaţiilor bisericii orientale catolice cu scaunul papal şi sporirea numărului seminariilor în orient. În fine conferenţa a decis a extinde jurisdicţiunea celor cinci patriarhi orientali asupra credincioşilor de ritul lor. Papa are de gând să publice în curând o scriere, în care va face cunoscute decisiunile conferenţei.

Partidul catolic.

Meetingul din Alba-Regală, ținut Duminecă în 18 Noemvrie n. a pronunţat devisa: la fapte! la acţiune în toate direcţiile, cu forţe unite, pentru un singur scop, în contra tuturor!

Partidul catolic, care va să fie, 'şi-a pus temelii în meetingul de Duminecă prin deciziunea de a păşi pe terenul activităţii politice, prin rezoluţiunea de a crea un partid pentru apărarea intereselor catolicilor în contra guvernului „*atcu şi francmason*” — şi a fătului se: a proiectelor păgâne.

Meetingul a fost imponent şi însufleţire a mare. În decursul aceluia s'au trimis depeşi: Papei, Maiestăţii Sale Monarhului, Reginei, Arhiducelui Iosif şi primatului terii. Dintre care au răspuns Papa, Nunţiu din Viena, primatule şi arhiducele. Depeşile trimise au fost semnate de episcopul Steiner, de conţii Zichy Nándor, Eszterházy, Cziráky, Zieky János, Szögyény-Marchich Géza, apoi de Meszlényi, Kégl, Dr. Major şi Almási Ferencz.

Şirul vorbirilor 'l-a deschis episcopul Eszterházy, provocând meetingul şi prin el pe catolici ca să pornească luptă resolută şi bine organizată în contra inamicului — în contra guvernului. Dr. Major a vorbit despre organizarea pe terenul social, ear* contele Zichy János despre organizarea pe terenul politic. Dr. Kalocsay Alán a desvoltat raportul dintre biserică şi stat. A propus iniţiativa pentru întemeierea ligei catolice în contra socialismului. Pe urmă luă cuvântul contele Zichy Nándor, exprimându-şi speranţa, că Maiestatea Sa Monarhul nu va sancţiona proiectele votate în pripă şi fără să se fi ținut cont de conştiinţa

cetăţenilor. A declarat solemn, că nu le trebuie catolicilor nimic din întreg proiectul păgân. Vor lupta în contra lor chiar şi dacă acelea vor deveni legi; vor lupta, căci datorinţa le impune această luptă. Declară, că vor forma partidul politic, care să-i reprezente în dietă şi care va sta strîns pe baza pactului dela 1867. Spune, că un punct cardinal al programului acestui partid va fi respectarea limbii şi a individualităţii fiecărui cetăţean. „Iubirea pretinde” — zise contele Zichy — „se considerăm pe toţi, şi pe cei care nu sânt Maghiari, de egali cunoi în toate şi se nu lăsam ca limbalor să fie scoasă din biserică şi şcoale, dacă nu se pot cultiva în altă limbă. Să dăm fiecărui ce e al lui şi să se nui impună nimărui, că-şi iubeşte limba, căci limba maternă este dată pentru dezvoltarea spiriţului”.

Eată şi rezoluţiunile luate la acest meeting:

I. Ne unim pentru apărarea dreptului catolic. Acţiunea noastră e defensivă. Aceasta voim să o validăm în parlament. Aceasta e politica noastră şi primim cu braţele deschise pe aceia cari ni se alătură. Nu e destul ca cineva să ducă o viaţă religioasă, ei are şi datorinţa de a-şi mărturisii credinţa în viaţa publică. De aceea se o spunem fără încungiur, că ne ținem de datorinţă: a participa la alegerile comunale municipale şi de deputaţi, a vota pentru bărbaţi catolici demni de încredere şi la alegerile viitoare nu vom vota la nici un cas pentru aceia cari au votat pentru proiectele de lege bisericeşti.

Votăm încredere tuturor aceloră, care în chestiunile politice bisericeşti s'au pus mai presus de partid şi au recunoscut şi apărât după propria lor convingere punctul de vedere al bisericii catolice.

II. Atât în societate cât şi în stat trebuie să ne năsim a valida principiile şi dogmele catolice. De aceea fiecare să promoveze după putinţă reuniunile catolice. Vom contribui şi la soluţia corectă a chestiei sociale şi a muncitorilor — pe baza dreptului catolic şi a iubirii. Lucrând în această direcţie, ne vom nisul, ca să se amelioreze soarta muncitorilor, meseriaşului şi a proprietarului mic de pământ, ca să li-se asigure lor şi familiilor lor existenţă, câştigarea de avere precum şi păstrarea averii proprietarului mic de pământ.

III. Datorinţa părinţilor e ca să-şi crească copiii în religieuna catolică, şi unde numai se poate a-i da la şcoala catolică. Unde e de lipsă, trebuie să ne îngrijim ca să avem asile catolice de copii. Şcoalele populare catolice existente să le susţinem, şi pretutindenea unde permite numărul catolicilor să înfiinţăm altele nouă. Deasemenea să ne năsim ca şcoalele medii şi academiile de drept catolice să le susţinem în sensul spiritului fondatorilor.

IV. Dacă art. de lege LIII: 1868 privitor la religieuna copiilor din căsătoriile mixte va fi modificat, trebuie să ne năsim, ca copiii: din căsătoriile mixte binecuvântate de biserică catolică să fie crescuţi şi pe viitor în credinţa catolică.

V. Încât priveşte căsătoria civilă, votată de ambe corpurile legiuitoare, am pute, chiar şi după-ce va intra în vigoare, să urgiam înlăturarea ei pe toate căile şi cu toate mijloacele legale şi constituţionale.

VI. Crearea unei astfel de legi, care răpeşte patriei caracterul seu catolic, nu o putem sprigini, de aceea nu ne vom pute învoi nici-odată ca copiii botezaţi odată să fie scoşi din sinul creştinismului. Fiindcă acesta e scopul proiectelor despre recepţiunea Ovrelor şi exercierea liberă a religiei, condamnăm aceste proiecte şi chiar şi după-ce aceste proiecte vor deveni legi, cnsiderăm ca o datorie a legislaţiei desfiinţarea aceloră.

VII. E necesar, ca biserica, cu intrarea cât mai curând în vigoare a autonomiei catolice, să-şi îndeplinească prin funcţionarii sei proprii toate acele afaceri, care aparţin actualmente în mare parte sferei de activitate a guvernului parlamentar.

VIII. Astăzi însă datorinţa noastră principală e ca să rugăm pe Maiestatea Sa să binevoască a denega sancţiunea proiectelor de lege politice-bisericeşti!

IX. Să se organizeze pretutindenea comisiuni permanente, care să țină în evidenţă toate afacerile privitoare la lucruri catolice.

Din parlamentul maghiar.

Budapesta, 19 Noemvrie n.

În şedinţa de azi s'a desbătut budgetul ministerului de interne. Referatul Berzeviczy a început discuţia. Desbaterile au decurs fără de mult interes. Numai vorbirea deputatului Holló Lajos, redactorul dela „Magyarország” a stîrnit puţin agitaţie. El a vorbit pentru reformele administrative, cerând împedecarea abuzurilor ce se fac actualmente pe cest teren. Spune că astăzi întreg aparatul administrativ e pus în serviciul corteşirilor. Cere reformarea parlamentului prin revisuirea legii electorale. Nu se poate suferi — zise el — ca în diferite părţi ale ţerii să fie legi electorale diferite. În urma acestora înaintă un proiect de rezoluţiune, prin care cere dela guvern să vină cât mai curând cu un proiect de lege despre:

1. Reforma administraţiunii pe baza autonomiei;
2. despre egalizarea în întreaga ţeară a calificaţiunii electorale; largirea cercului drepturilor electorale a cetăţenilor; împărtăşirea mai potrivită a cercurilor electorale şi în urmă despre compunerea mai corectă a listelor;
3. despre reforma Casei-Magnatilor pe baza reprezentăţiunii poporului.

Cam în acest sens a vorbit şi deputatul Sággy.

CRONICĂ

Teroarea nu mai are sfârşit. Ni-se scrie din Făgăraş: Onorată Redacţiune! În ziua de 31 Octomvrie a. c. întreg corpul învăţătoresc dimpreună cu preşedintele eforiei şcolare dela şcoala reuniunii grănicereşti din Vaidarecea au fost citaţi la judecătoria cercuală din Făgăraş pentru agitaţie. Aceasta a urmat în urma petrecerii ce s'a arangiat la şcoala în Februarie a. c., urmând după aceea o perchişiţie la şcoală, cu care ocaziune s'au confiscat nişte manuale şi nişte manuscrise. Interogatorul a durat peste 2 ore; după care trei dintre acuşaţi au fost absolvaţi, eară învăţatorul dirigent pedepsit.

Un Făgăraşan.

Presa în Croaţia. Liberalismul, a căru cea mai distinsă podoabă este trinitatea Wokerle—Szilágyi—Hieronymi se restrînge şi asupra Croaţiei, unde taie şi spânzură Héderváry-Paşa. Numărul dela 17 Oct. al lui „Obzor” a fost confiscat, prin care cifra confiscăţiunilor ale acestui ziar a ajuns 600. Eşti dat de ruşine, răposatul....

Banii lui Iancu. Foile patriotice spun că în Abrud s'au aflat bani, îngropaţi în pământ, de pe timpul revoluţiei, „pe care 'i-a furat şi pe urmă 'şi-i-a ascuns Iancu, regele munţilor”. Sânt proşti de tot patrioţii. Dacă Iancu ar fi avut atâtea comori, cum spun patrioţii — ar fi trăit el în miseria, despre care tot foile patriotice spun că a trăit?

Caraghioslie. „Ellenzék” scrie: „A román király az o'ah kérédsről”. Noi zicem tot în limba şi cu logica patrioţilor: *fából készült vas karika*! ...

Gendarm bestial. Ni-se scrie din Cenade cu data de 3 Noemvrie n.: În septemăna aceasta Luni seara în 31 Octomvrie pe la orele 1/6 un om tinăr, căsătorit numai de 2 ani, din familie bună, ducându-se cu soţia lui cătră casă, cam pe la mijlocul comunei s'a întâlnit cu un gendarm. Omul fiind cam vesel, gendarmul îl provoacă să se ducă acasă. Omul 'i-ar fi răspuns, că nu-i porunceşte, şi 'l-ar fi insultat, la ce gendarmul nu mai decât 'i-a dat o lovitură cu patul puştii, aşa încât a căzut jos. Bietol om s'a sculat de jos furios şi 'i-a luat puşca gendarmului.

ca ajutor statistica făcută la 1775 de Splényi asupra locurilor, statistică publicată tot de Polek, *) am ajunge la rezultatul că familiile rutene erau vre-o 2100. Toate familiile bucovinene erau însă, fără negustori, Armeni, Ovrei şi Ţigani 16.124! Familiile ţărăneşti erau 14.992.

Unde erau ele mai multe? Erau fireşte în sate, ear* satele erau, după Splényi, care împărţia ţeara în districte, în districtul de Suceava 142, de Cernăuţi 119, în Câmpulungul moldovenesc 11 şi în Câmpulungul rusec 3. Considerând suprafaţa de azi a teritoriilor acestora, ajungem ear* la rezultatul, că părţile române şi nu altele, erau cele bogate şi în oameni şi sate.

Ori-cum s'ar suci acest soi de istorici şi politicieni, ajungem totdeauna la concludia, că Ruteni nu formau pe timpul anexării nici măcar a zecea parte din populaţiunea Bucovinei. Ei «dispăreau din vedere», precum foarte bine s'a exprimat Const. Morariu, pe care Polek încearcă să-l combată.

Mai departe, elementul român de peste Prut a fost şi după anexare îndărît prin chiar guvernamental austriac. La Coţman a condus Enzenberg, care lupta energic contra colonisării *masselor* germane, o colonie numeroasă de Moldoveni. Afacerea aceasta a pricinuit un interesant schimb de lămuriri între guvernul central şi cel provincial-militar (En-

zenberg). El se află publicat la Wickenhauser, care-şi dă de altfel toată silinţa să-l acopere cât poate şi să pună prin aninarea semnelui(?) îndoeli, deşi din parte-i nici un argument nu aduce, că această colonizare *numeroasă*, de care mereu se vorbeşte ca făcută, ca făcându-se şi ca viitoare, nu s'ar fi făcut. *) Şi aşa s'a întărit şi în alte locuri, ca de pildă la *Baleaui*, unde în 1785 s'au aşezat 71 familii moldoveneşti etc. Dar aceste colonii, din care o mare parte va fi fost *reînnoate* la ţeara părăsită mai înainte, nu pot da dreptul la infamia de a se zice Românilor: „*veneticii şi voi, ca şi noi!*”

Un alt argument dela care se poate conchide earăşi numai la infimitatea numărului lor sânt şi *întocmirile administrative şi culturale*, al căror caracter era conform terii, în care se introduceau, *român* ori cum se zicea pe atunci *moldovenesc*, şi conform introducătorilor *şi german*; dar* nici-odată *rutean*.

O probă serioasă în contra admiterii unui număr mai mare de Ruteni o găsim deci şi în felul în care cei dintâi administratori au planuit ori au şi executat planurile şcoalelor şi instrucţia în ele.

Al cincilea capitol al „Regulierungsplan”-ului dela 1786, care-î prima normă fundamentală a constituţiei bisericeşti bucovinene şi a şcoalei se ocupă în 19 §§ cu şcoala. „Şcoalele normale” cu limba „germană şi moldo-

venească” din Cernăuţi şi Suceava au să servească de normă *tuturor* şcoalelor din district (§. 2); cele *şase* şcoale *naţionale districtuale* pentru „limba *moldovenească*” sânt a se privi ca şcoale capitale şi cele trei, ce se vor mai face (trei erau la 1786 gata) să dispun pentru *Câmpulungul Moldovenesc*, pentru *Sastavna* şi *Văscăuţ* (§. 3). Azi şi Sastavna şi Văscăuţul sânt perfect rutene; *atunci li-se da şcoale româneşti* pentru-că desigur erau — române. Cărţile de cetire, de comput, catechismul şi şi o calăuză pentru învăţători să dispun a fi nemţeşti şi „*moldoveneşti*” (§. 5). Crescând numărul elevilor se dispune ca învăţătorii de ajutor să ştie moldoveneşte şi să fie după putinţă, „*naţionalişti*”, adică *Români* (§. 8). §. 18 sună întreg astfel: „In şcoalele normale, districtuale şi triviale deja ridicate ori care se vor ridica, instrucţia se să facă *numai în limba germană şi moldovenească*”. Acest *numai* face contrastul cu §. 19, care spune că limba latină şi grecească să lasă împregiurărilor, când se va pute crea un liceu, care ar face o bună impresie asupra sufletelor locuitorilor terii şi chiar *mai mult asupra Moldovenilor vecini* şi altor străini, şi poate avea buna urmare, şi o va avea, că se poate spera că *tinerimea moldoveană va trece în Bucovina la învăţătură*.”

Toate aceste dispoziţii subscrie din consiliul de războiu al curţii (Ex Consilio Aulæ Bellico) la 29 Aprilie 1786 *arată că se făceau şcoale moldoveneşti pentru-ca ele să corăspundă suprafeţii româneşti* şi peste Prut până la Ceremuş şi Nistru, regiune, care corăspunde azi districtelor rutene Coţman şi Vijiţa şi

care obţinea şcoalele *districtuale-româneşti* la Sastavna şi Văscăuţi.

În această parte nordică a terii erau însă şi Ruteni. Pentru necesităţile lor se aduc la 1785—1786 pe lângă 4275 de cărţi *române-germane ori române* şi — 25 (!) catechisme *germane-ruseşti*. Aceste şi alte date indică ce mici mijloace se credeau suficiente pentru o poporaţiune — mică şi *slavă!*

În întocmirile administrative încă nu putea să fie vorba, decât de limba *moldovenească*; „limba terii” era şi natural era să şi fie cea *română*. Splényi vorbeşte pretutindeni numai de funcţionari *români* şi germani. Enzenberg face tot aşa; ba chiar pentru Câmpulungul *rusec*, locul cel mai cu siguranţă admis ca rutean curat, el cere dela funcţionarii cunoştinţa limbii *române*, de sigur nu pentru-că populaţia era *pur-ruteană*. Limba română a şi rămas *lungă vreme*, pentru Bucovina, pe lângă cea germană, *limba administraţiunii*, şi în Cernăuţi şi la Lemberg.

Despre atâtea probe, că Românii au fost în toată prima jumătate a veacului acestuia încă atât de preponderanţi în toate cele, Rutenismul *radical-naţional* nu voeste să mai ştie nimic. Lui îi lipseşte sensul pentru ce-î *istorie* îndată ce vorba-î de Români, nu însă când vorba este de ei, când vorbesc de viaţa lor de acum o mie de ani şi celelalte. Şi aşa s'a putut ca un agitator al lor, *Cupcanov*, să zică pela 1888 în ziarul seu „*Ruska Pravda*” că Românii sânt în Bucovina — *venetici!*

(Va urma.)

*) Sub titlul *Ortschafts-Verzeichniss der Bukovina*, Czernowitz, 1893.

*) *Fr. Ad. Wikenhauser, Die deutschen Siedlungen in der Bukovina*, vol. II. Czernowitz, 1888, pag. 67 sqq

Atunci acesta a scos sabia și l-a tăiat pe unde a ajuns. Luându-și apoi pușca, bestia-lul gendarm l-a înfuit baioneta în pânțele, omorându-l în fața femeii lui. Cadavrul nenorocitului a stat o zi și o noapte în drum pătât de 4 gendarmi, nefiindu-i nimic lertat a merge la el, nici a trece cu piciorul sau cu carul pe acolo. Nici chiar părinții lui nu au fost lăsați să-l vadă. Marti spre seară a nimerit comisia dela Cluj și Blaj de l-a tăiat, ear' judele a investigat, și Mercuri l-au înmormântat la 3 ore. Ce urmări va ave gendarmul nu se știe, destul atâtea, că el e pe picior liber, ear' pe 2 inși care au voit a apăra pe mort, i-a prins și i-a dus în arest la Blaj.

Necrolog. George, Aurel și Sofia Baicu născută Barbu ca fiu, Const. Baicu, ca ginere, cu durere aduc la cunoștința tuturor încetarea din viață a mult regretatului tată și socru Nicolau Barbu, secret. mag. în pens. născut în Colun, lângă Sibiu, în a 1821 și mort în Orăștie la 14 Noembrie n. 1894 la 4 și jum. ore p m Rămășițele scumpului defunct s'au așezat spre vecinica odihnă în cimiterul bisericii gr-or. din Orăștie, Joi în 15 Noembrie 1894 la 4 ore p. m.

Cas de moarte. Ni-se vestește moartea lui Tanasie Moga, proprietar în Mag, întemplat în 1 Noembrie 1894 în etate de 60 ani. În mormântarea s'a făcut la 3 Noembrie. Jalnică familie aduce mulțumită pe această cale tuturor celor ce au participat la înmormântare, și au ușurat durerile prin condolențele lor.

Cununii. Din Cernăuți ni-se anunță cununia dlui Stefan Margaritescu-Greceanu, cu domnișoara Melania Stamati-Ciurea, care se va celebra în Cernăuți în 14/26 Noembrie 1894.

— Ioan Ghișă și Mărioara Ghibu învitat la celebrarea cununiei lor ce va ave loc Duminecă, în 13/25 Noembrie 1894 la 3 ore d. a. în biserica gr-or din Pianul-romănesc.

— Elisaveta Popoviciu și Iuliu Roșca își vor serba cununia lor Duminecă, la 13/25 Noembrie în biserica gr-or din Aciliu la 10 ore a. m.

— Demetriu Radu și Veronica Petruț își anunță cununia lor ce se va serba Duminecă la 25 l. c. în biserica greco-catolică din Tâmbu.

O întrunire a studenților universitari din București s'a ținut în sala Orfeu, la care au participat peste 200 studenți. Președinte al întrunirii a fost proclamat dl N. Brânzeu. În urma discuțiilor urmate, s'au votat, scrie „Voința Națională”, următoarele rezoluțiuni: 1. Să se înalteze corpurilor legiuitoare un Memoriu cu privire la cele întâmplate în noaptea de 14 Septembrie. Memoriu la fost cetit de dl Gădei și aprobat de unanimitatea studenților. 2. Se aprobă hotărîrea comitetului național de a se sărbători ziua de 8 Noembrie, prin asistare în corpore la biserica Mihail-Vodă, prin o întrunire publică și prin depunerea unei coroane la statua lui Mihail-Viteazul. 3. Se aprobă propunerea dlui Brânzeu de a se trimite o scrisoare studenților din Transilvania și Bucovina, prin care să li-se mulțumească că au venit la congres, să se exprime regrete pentru cele întâmplate dela 15 Septembrie, și totdeodată să li se asigure că au întreprins totul pentru a li-se da satisfacție. 4. Se aduce mulțumiri dlui Balcescu, care oferi studenților bustul dlui Urechia. 5. Pentru organizarea Asociației se delegă Brânzeu, Ionescu și Gădei. 6. Se alege comitetul național al studenților pentru anul 1894 în persoana următorilor: Nicolae Brânzeu, Gădei, C. Ionescu, I. Angelescu, C. Christescu, Nae Oroveanu, Mușatescu, Dumitru Ionescu-Brăila și Petre Petrescu.

Seminar român în Lipsa. La 15 Octombrie a început cursul de limba română la universitatea din Lipsa, ear' la 19 au început lucrările practice dela seminarul pe care îl dirige dl Weigand. La cursurile universitare și la seminar s'au înscris cincisprezece studenți: un American, un Rus, zece Germani și trei Români, dintre care unul din regat și doi din Macedonia. La sfîrșitul lecțiunii practice dela seminar, dl Weigand a ținut o cuvîntare în limba germană și macedo-română arătînd importanța acestor studii. La cuvîntarea eruditului profesor au răspuns studentul american, unul german și românul din regat. Germanul a vorbit nemțește și Americanul englezește, dar' cuvîntările amîndorora au sfîrșit cu urarea românească: „Noroc și spor la învățătură și ne dee D-zeu!” Este nu se poate mai îmbucurător lucru să vezi tineri din diferite părți ale lumii silindu-se să vorbească limba țaranului român, — serie „Timpul”.

Un Ungur socialist. Cetim în „Timpul” din București: A apărut primul număr din „Lumea Nouă”, organ al grupului social-democrat, și de pe acum deja ne pune în neplăcuta poziție ca, în loc de a-i ura propagare, cum se face de obicei la apariția ziarelor nouă, să o dojenim. Ziarul emulilor lui Guesde și Lafargue face mare gălăgie pentru expulșarea lui Anton Veres, pe care îl prezintă ca pe un martir al cauzei socialiste. Dacă pentru socialiștii noștri noi nu putem ave nici o simpatie, cu atât mai mult nu putem tolera pe socialiștii internaționali. Individul Anton Veres este Ungur și, după cum mărturisește însași „Lumea Nouă”, a ținut un discurs răstrător la gară înainte de plecare. E o prea mare îndrăzneală ca Ungarii, Oveii și toți cei cari n'au putut trăi la ei acasă, să răspundească cu discursuri și agitațiuni nesănătoase ospitalitatea recunoscută ce găsească în România străinii din toate părțile lumii.

Ori-care ar fi părerea confratelui nou născut, noi nu credem că e bine să încălzim șerpii în sinul nostru.

Demisia lui Giers Se anunță din Petersburg, că ministrul de externe, dl Giers și-a dat demisia și Țarul i-a primit-o.

Pesta redacțiunii. Domnului D. P. în Partelek. Căldarul comandat vi-s'a expedit la 16 Noembrie n.

Din public.*)
Mulțumire.
Pentru ultimul onor dat neuitatei noastre mame, aducem distinsului public ce a urmat până la groapă pămîntele ei rămășițe, profund simțita noastră mulțumire.

Sibiu, 20 Noembrie 1894

Mai nou.
Cerere de nulitate respinsă.

Recursul de nulitate înaintat de dnii George Moldovan, redactor responsabil și Tit Liviu Albini, proprietar-editor, în contra sentinței aduse de curtea cu jurați din Cluj în ultimul proces de presă al „Foi Poporului”, precum era de așteptat, a fost respins de către Curia regească.

„Magyarország” publică cu data de 20 Noembrie următoarea depeșă trimisă din Viena:

„În cercurile politice de aici a produs senzație vorbirea de azi a ministrului Wekerle, rostită în parlamentul maghiar. Din vorbire apare că însuși Wekerle concede, că Maiestatea Sa nu va sancționa proiectele de legi politice-bisericești”. După o corespondență din Viena a ziarului „Budapester Tagblatt”, Curtea a trimis doi oameni de încredere la meetingul catolicilor în Alba-Regală, ca aceștia să raporteze direct și fidel ce se întîmplă acolo, deoarece rapoartele oficiale ale ministrului nu sînt prea corecte. Tot acest ziar spune, că telegrama de mulțumire a Arhiducelui Iosif, trimisă la adunarea catolicilor, a dat ansă la discuție vehementă în sinul consiliului ministrilor maghiari, unde se și hotărîca în această cauză să se trimită Maiestății Sale o reprezentatie.

SERVICIUL TELEGRAFIC
al „TRIBUNEI”.

(Da ieri).

Înmormântarea Țarului.

Cu privire la înmormântarea decedatului Țar am primit următoarele știri telegrafice:
Petersburg, 20 Noembrie n. Țarul Alexandru a fost înmormântat ieri. La orele 10 și jum. biserica din fortăreață era înfășată cu totul de public. De față erau: familia imperială, persoanele princiare și străine, sfîntul sinod, clerul, senatorii, dignitarii curții, deputațiunile militare străine și corpul diplomatic.

Țarul Nicolae a stat în tot timpul serviciului divin, care a durat două ore, lângă veduva Țarevnă. Corul a întonat în timpul serviciului funebru cantări particulare, adese-ori sgudui-toare.

La finea serviciului funebru cei prezenți și-au luat iertăciuni dela decedat, rostind câte o rugăciune scurtă la cociug.

Într'aceea stradele se acoperiau de o ceață tot mai groasă; din pricina aceasta se făcî tot mai întunerec în biserică.

Adjutantul general aduse coperișul cociugului. Țarul Nicolae merse cu pași siguri la cociug și depuse manta decedatului. Cociugul se închise

apoi și împăratul, marii principii, adjutanții-generalii îl ridicară de pe catafale și-l duseră în cripta, ce era frumos împodobită cu flori. Acolo grenadierii palatului îl lăsară lin în jos. Cei prezenți mai roștiră câte o rugăciune înaintea criptei deschise și apoi părăsiră biserica.

Împăratul se reîntoarse împreună cu fratele seu, marele-principe Mihail în trăsură deschisă la palat. În fața catedralei era postată o gardă de onoare cu drapel și musică, care la pășirea Țarului din biserică întonă imnul rusec.

Budapesta, 20 Noembrie n. Foaia oficială publică autograful Preainalt cătră baronul Nopcsa, prin care e dispensat, la cererea proprie, de funcția unui intendent al M. Sale împărătesei, exprimându-i-se mulțumită și recunoștință pentru serviciile sale și conferindu-i-se o emblema în diamante la ordinul Leopoldin, pe care îl posedă deja.

Berlin, 20 Noembrie n. Succesor al marelui-principe Sergie în postul de guvernor al Moscvei e designat generalul Șuvalov, ear' succesor al lui Giers în postul de ministru de externe ambasadorul Lobanov.

Sofia, 20 Noembrie n. Împregiurarea, că Sobrania nu a fost reprezentată la înmormântarea Țarului se motivează prin aceea, că a fost o rătăcire deducîndu-se din depeșă de mulțumită a Țarului, adresată principelui, recunoșterea acestuia. Peste tot de o împăcare nu poate fi încă vorba.

(De azi).

Viena, 21 Noembrie n. La bursa de aici s'a răspândit șvonul despre o crîsă ministerială în Austria. La știrea aceasta a dat naștere faptul, că primul-ministru e indispus din cauză, că nu s'a putut ajunge la o înțelegere cu barbații de încredere ai partidelor asupra proiectului privitor la reforma electorală.

Paris, 21 Noembrie n. Socialiștii Queesde a provocat în cameră o revoltă formală prin expectorațiunile sale în contra Rusiei și a cultului Țarului. „Noi sîntem Francezi” — a zis oratorul — „dar' nu Cozaci și țariști.” (Mare tumult și mai multe îndrumări la ordine din partea președintelui.) „Muncitorii francezi” — încheie oratorul — „nu vor întinde mîna asasinilor Poloniei.” Primul-ministru constată, în mijlocul aprobărilor sgomotoase ale dreptei, că Queesde vătămă sentimentele camerei.

Fiume, 21 Noembrie n. Mai multe ziduri dela palatul guvernial, ce se zidește acum, s'au surpat. Până acum s'au găsit 6 morți și 12 răniți.

Budapesta, 21 Noembrie n. În ședința de astăzi a camerei deputatul Busbach a adresat următoarea interpelație:

1. *Permis e ca supusul unui stat străin să facă un turneu politic prin patria noastră, să atace în locuri publice, în fața masselor de popor, dreptul public maghiar și să turbure liniștea în țeară agitînd în contra legilor fundamentale ale statului ungar?*

2. *Luat-a ministrul de justiție, în urma pretinselor scandaluri întîmplate cu privilegiul banchetului din Dobrișin, măsurile cuvenite pentru pedepsirea aspră a insultelor vătămătoare aduse persoanei Maiestății Sale?*

Interpelantul declară că-și va motiva interpelația la sfîrșitul ședinței.

Petersburg, 21 Noembrie n. Primind deputațiunea Polonilor, Țarul a zis, că iubește deopotrivă pe toți supușii sei, fără deosebire de confesiune.

Bibliografie.

A apărut, de Zamfir C. Arbure, un elegant volum, în editura tip. „Gazetei Săteanului”, din Rîmnic-Sărat, cu titlul de „Temiță și Exil”. Acest volum e cât se poate de interesant. Scriitorul și publicistul Arbure a trecut prin multe, a văzut multe, și multe a pățit, până să ajungă viața sa actuală de muncă liniștită și spornică. Astăzi dl Arbure începe a pune în ordine și a redacta impresiile unei vieți bogate în emoțiuni și primejdii. Primul fruct al acestei reveniri asupra trecutului seu mișcător, este *Temiță și Exil*.

Volumul cuprinde 230 de pagine interesante.

După acest prim volum va urma al doilea: *În Exil*.

Și dacă în primul volum, pe care îl recomandăm cetitorilor noștri, autorul face tabloul teribilei vieți politice din Rusia, — în al doilea va vorbi mai ales despre mișcările în Europa ale exilaților din Rusia și despre relațiunile autorului, el însuși o victimă a autocratismului, cu o mulțime de personalități politice.

La 15 Noembrie va apare, în edițiunea Samitea din Craiova, un volum datorit talentului scriitor Dumitru Stănescu, intitulat „*Glume și povești*”. Volumul va fi de 250 pagine și va cuprinde, pe lângă 60 de snoave, mai multe basme inedite. Drept prefață: o scrisoare de A. Vlahuță. Coperta ilustrată de Jiquidi. Volum interesant ca cuprins, luxos ca exterior și ieftin ca preț.

Piața cerealelor din portul Brăila.

Operațiunile efectuate în 8 Nov. v. 1894.

Chrisoveloni fr. lui G. Nicolopulo, grâu 1900 hect. 5 lei. Jeschek & Co. lui Galano & Luludi, grâu 1800 hect. 6.50 lei. Jeschek & Co. lui Galano & Luludi, grâu 500 hect. 6.30 lei. Jeschek & Co. lui Galano & Luludi, grâu 9000 hect. 7 lei. C. G. Harocopo lui O. Silberstein, grâu 3700 hect. 7.17 lei. S. & L. Blumen lui M. Roth & Co., grâu 8000 hect. 6 lei. N. Catzighera lui T. Mendl, grâu 3200 hect. 6.45 lei. P. D. Vanvuri lui L. & M. Feitler, grâu 3900 hect. 7 lei. P. D. Vanvuri lui L. & M. Feitler, grâu 2600 hect. 6 lei. F-ții Bach lui L. Mendl & Co., porumb 10.150 hect. 7.35 lei. E. Georgieff lui L. Mendl & Co., porumb 10.200 hect. 7.20 lei. F-ții Bach lui L. & M. Feitler, porumb 2150 hect. 7.90 lei. A. Embirico lui Chrisoveloni fr., porumb 8500 hect. 7.50 lei. N. Ignat lui I. Zoref, porumb 1000 hect. 6.50 lei. C. Dimitriadu lui Kirschen & Diamant, grâu 1580 hect. 6.15 lei. C. Dimitriadu lui Kirschen & Diamant, grâu 4850 hect. 6.10 lei. C. Dimitriadu lui Kirschen & Diamant, grâu 2800 hect. 6.15 lei. Jeschek & Co. lui A. Kirschen, grâu 4800 hect. 6.80 lei. Tem. Dimitriadu lui I. Millas & Fiu, grâu 5000 hect. 6.40 lei. B. Jippa lui Ottoman, orz 2200 hect. 3.10 lei.

Cereale sosite.

Pe apă: Grâu 750 hect., porumb 460 hect., orz 3500 hect.

Pe uscat: Grâu 6200 hect., porumb 1500 hect., orz — hect.

Calendarul zilei.

10 22 Noembrie. 1894.

Valiza: P. Apost. E. ast.
Gregorian: Cecilie.
Soarele: răsare 8.3 apune 3 55 m.

Buletin meteorologic.

Sibiu, 19 Noembrie n. 12 oare dimineața.

Presiunea stîmof. în mm. (Mediul lunar 727.5)	Diferența din prez. (mm.)	Temperatura după Celsius	Maximul și minimul de temperatură	Direcția vîntului
743	+8.4	-2.1	+15.9 + 2.1	SO

Din țeară 19 Nov. n. 7 oare dimineața.

Stațiunile	Presiun. stîmof. în mm.	Temperatura Celsius	Vîntul direcția	țaria
Budapesta	761	+ 5.8	O	1
Satmar	795	+ 7.8	SO	2
Cluj	786	+ 1.4	N	—
Orșova	787	+ 1.3	N	1
Arad	764	+ 7.1	O	5
Praetova	764	+ 6.6	SO	8

Teatru orășenesc.

Joi în 20 Noembrie 1894.

„Bauerblümchen”.

Comedie în 4 acte de O. Blumenthal și G. K. delburg.

Bursa de mărfur. din Budapesta dela 19 Nov. n. 1894.

Sterețe	Calitatea	Prețul per 100 chilo.		Calitatea	Prețul per 100 chilo.	
		dela	pînă		dela	pînă
Grâu						
Bănățeneș nou	75	—	76			
Grâu dela Tisa	75	—	76			
Grâu „Pasta”	75	—	76			
Grâu de Alba-Reg.	75	—	76			
„Bacica”	75	—	76			
Grâu ung. de Nord	75	—	76			
Săcuri, vechi ori noue						
Săcuri		70—72	6.35	3.85		
Ovi	de nutreț	60—62	5.30	6.1		
„	de vînsare	62—64	6.40	7.1		
Ovăs	de bere	61—66	7.35	8.50		
Cucuruz (porumb)	bănt.	39—41	5.95	6.2		
„	de alt soi	75	6.45	6.55		
Meiu			6.90	6.40		
Lirică						
Grâu	Sept-Oct	7.14	7.6			
Cucuruz	Mart-Apr	6.79	6.3			
Ovăs	Mai-Iun.	6.18	6.1			
„	Iul.—Aug.	6.18	6.10			
„	Mart-Apr.	6.18	6.10			
„	Oct.	—	—			
Produse diverse						
Sem. de trif.	Lucornă ungurească	40.—	46.—			
„	roșie	57.—	65.—			
Olen de rap.	rafinat	50.—	50.50			
Uns. de porc	dela Pesta	—	—			
„	dela țeară	—	—			
Silvînă	svîntată	49.—	50.—			
„	afumată	—	—			
Săc		8.25	9.25			
Prune	aiavon, nou	13.7	14			
Lioțer	bănățeneș	12.—	12.25			
Miera	brută	—	—			
Ceară	galbînă străcurată de Rosenau	—	—			
Spirt	brut	—	—			
„	Drojdiiuș de spirt	—	—			

Cursul pietei din Sibiu.

Din 21 Noembrie n. 1894.

Hărție-monedă română	Cump. 9.79	vînd. 9.90
Lire turcești	11.15	11.20
Imperiali	10.—	10.10
Ruble rusești	1.82	1.50

Bursa de Budapesta.

Din 19 Nov. n. 1894.

Renta de aur ung. 6%	123.—	
„ de aur ung. 4%	123.—	
„ ung. val. cor. 4%	97.40	
Împrumutul căilor ferate ung.	128.—	
Amortisarea datoriei căilor ferate de Ost ung. (1-a emisiune)	125.—	
Amortisarea datoriei căilor ferate de Ost ung. (2-a emisiune)	101.75	
Bonuri rurale ung.	97.25	
„ croate-slavone	97.—	
Obligațiunile desp. regalilor.	10.85	
Împrumut cu premiu ung.	163.—	
Losuri pentru regularea Tisei și Seghedin	144.50	
Renta de hărție austriacă	99.75	
„ de argint austriacă	99.75	
„ de aur austriacă	124.75	
Losurile austriace din 1890	162.50	
Acțiunile băncii austro-ungare	1045.—	
„ de credit ung.	—	
„ de credit aust.	—	
Scrisuri fonciare ale institut. de cred. și economii „Albina”	101.—	
Argintul	—	
Galbeni împărătești	5.90	
Napoleon-d'ori	9.94	
Mărci 100 imp. germane	61.20	
Londra 10 Livers sterlingi	124.85	

Bursa de Viena.

Din 19 Nov. 1894.

Renta de aur ung. 6%	123.—	
„ „ „ 4%	123.—	
Renta ung. v. c. 4%	97.75	
Împrumutul căilor ferate ung.	128.—	
Amortisarea datoriei căilor ferate de Ost ung. (1-e emis une)	125.—	
Amortisarea datoriei căilor ferate de Ost ung. (2-a emisiune)	102.65	
Bonuri rurale ung.	97.—	
„ croate-slavone	97.—	
Împrumut cu premiu ung.	163.—	
Losuri pentru regularea Tisei și Seghedin	144.25	
Renta de hărție austriacă	100.—	
„ de argint austriacă	100.—	
„ de aur austriacă	124.80	
Losuri austriace din 1890	162.50	
Acțiunile băncii austro-ungare	1040.—	
„ de credit ung.	495.57	
„ de credit aust.	391.50	
Argintul	—	
Galbeni împărătești	5.91	
Napoleon-d'ori	9.93	
Mărci 100 imp. germane	61.25	
Londra 10 Livers sterlingi	124.60	

Bursa de București.

Din 16 Nov. v. — 4 ore p. m. Cassa Ultim.

Renta rom. per 1875 5%	100.—	
„ română amort 5%	97.—	
(Schuldverschreib)	90 1/2	
Oblig. de stat C. F. R. 6%	—	
Renta rom. (Rur. conv.) 6%	100 1/2	
Împrumutul municipal 5%	87 1/2	
Scrisuri func. rurale 5%	93 1/2	
Scrisuri func. rurale 7%	—	
Idem urbane 7%	—	
„ 6%	102 1/2	
„ 5%	87.—	
Banca-Nat. (500 lei vers. într.)	1468.—	
Soc. Dacia-Rom. (250 lei vers.)	420.—	
Soc. de Asig. Nat. (200 lei vers.)	437.—	
Soc. rom. de reasig.	118.—	
Socr. de cou (250 lei vers.)	105.—	
Oblig. C.asei Pensiuinilor	280.—	
Agio	—	

Schimb

Londra 3 luni	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.
---------------	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---

LOCAL NOU!

Strada Cisnădiei Nr. 27

„Hala centrală de mărfuri“.

(„Zentral-Warenhalle“).

Îmi permit a aduce la cunoștința onorabilului public civil și militar, că mă am etablat aici cu un deposit foarte bogat asortat.

Vând cu prețurile cele mai ieftine:

stofe englezești și franceze pentru haine, pânzerii, măserișe, tapete, cuverte pentru pat și masă, tulpăne de iarnă, țoluri, rufe pentru domni și doamne, barchete de modă, garniseli pentru toalete, obiecte de galanterie, jucării pentru copii, ciorapi, vestimente jăgeriane, paldrii de păslă și cușme.

Depositor de ghețe pentru domni, dame și copii, precum și de o mulțime de alți articoli folositori.

Totdeauna îmi voi da silință a mă dovedi vrednic de încredere.

Cu distinsă stimă

(2566) 3-10

Proprietarul halei centrale de mărfuri,
Sibiu, strada Cisnădiei Nr. 27.

Vânzare de casă.

O casă de locuit cu curte, grădină, pivniță mare, pod dublu, cu o altă casă mică, cu șopron etc. în Orlat, e de vândut pe lângă condiții favorabile. A se informa până în 20 Noembrie la R. Paris în Orlat.

[2575] 3-3

Institut Tipografic T. L. Albini în Sibiu.

A eșit de sub tipar:

Călințarul Poporului

pe anul comun

1895.

Cuprinsul: Călințarul astronomic și bisericesc, cu povești economice pe fiecare lună. — Cronologie pe anul 1895. — Genealogia domnitorilor europeni. — Posta. — Corespondența telegrafică. — Raportul între măsurile nouă și vechi. — Scara timbrei. — Autoritățile bisericești române din Ungaria și Transilvania. — Văduvele, de Delavrancea. — Moțul și Domnul, de Ioan Vesa, învețător. — Economic: Ceva despre stăpînire omidelor; Sirop de smeură și de cireșe. — Poezii: Cu flori cu ramuri verzi, (Dedicatie martirilor noștri) de P. Dulfu; Lupta vieții, de G. Coșbuc. — Partea hazlie: Oala cu lapte; Anecdote; Răspuns incurcat; Ghicitori. — Tirgurile din Ardeal, Ungaria, Bucovina și România. — Inserate.

Numai 20 cr. exemplarul.

Cu trimiterea pe post 23 cr.

Calendarul

revistei „LUMEA ILUSTRATĂ“

a apărut deja. pe anul 1895

Mai mulți cetitori știu, că Calendarul nostru din anul trecut n'a putut fi expedit la adresa d-lor, deși au făcut comanda necesară, pe motivul că ediția n'a

epuizat, chiar după o lună dela aparițiunea sa și acest succes se datorește faptului, că nici un alt Calendar n'a avut un număr mai mare de ilustrații; n'a fost atât de elegant, și nici n'a avut materie mai bogată și mai variată.

Următorii domni:

Petre Costea, preot, Ruda; Iosif Stănescu, Gyerő-Vásárhely; Georgiu Tulbure, Bologa-Sebeșan; Antoniu Bălbănu, preot uni-

ma; Demeter Moldovanu, Căcova; Alexandru Mureșianu, Lugoj, care ne-au comandat în anul trecut Calendare și n'au cerut banii îndărăt sunt rugați prin aceasta a ne face cunoscut, dacă doresc să le trimitem în

schimbul banilor trimiși Calendare pe anul 1895, totodată să ne indice și adresa lor din nou.

Calendarul „Lumea Ilustrată“ pe anul 1895 e foarte mult augmentat și îmbunătățit în toate privințele și nu costă decât 66 cr. (Domnii care ni-au trimis bani în anul trecut nu trebuie să facă nici un adaus).

Numărul ilustrațiilor din Calendar e de 90, între care mai multe reproducțiuni artistice după tablourile cele mai vestite.

Între altele sînt portretele d-lor Tache Ionescu, Dimitrie Sturdza, Titu Maiorescu, V. A. Urechia, președintele Ligei culturale, B. P. Hașdău, Gr. Tocilescu, Anton Naum, Lazar Șăineanu, I. Russu Șirianu, Sadi Carnot, I. Nemișescu, Dr. Max Casimir-Perier etc. etc.

Afară de ilustrațiuni e o materie de cele mai variate; mai multe poezii, romane, schițe etc. semnate de penele cele mai însemnate din țeară. În special vom atrage atențiunea cetitorilor asupra noiei lui V. A. Urechia, venerabilul profesor universitar și asupra noiei „Foc și Cenuse“, datorită d-nei Constanța Al. I. Hodoș.

Afară de acestea mai e un număr mare de poezii ilustrate, romanele ilustrate și o parte umoristică (carăși ilustrată) din cele mai variate și hazlii.

Partea pur calendaristică însoțită de notițe astronomice și cosmografice nu au nevoie, credem, de nici o reclamă, atât de bine și desvoltat sînt lucrate.

Pentru a veni în ajutorul d-nilor librari facem cunoscut, că exemplare din Calendarul nostru se află depuse spre vânzare la domnii: S. Beusinger, Viena; E. O. Jahn, Leipzig; August Brestinger, Stuttgart; J. Rubinstein, Budapesta; Institut Tipografic în Sibiu.

Cu stimă

Ignatz Hertz,

București (Hotel de France).

[2511] 2-5

Institut tipografic în Sibiu.

A eșit de sub tipar și se află de vânzare la Institutul
Tipografic în Sibiu

MEMORIALUL

arhiepiscopului și metropolitului

Andrei baron de Șaguna

sau

luptele naționale-politice ale Românilor

1846—1873

de

NICOLAE POPEA,

archimandrit-vicar arhiepiscopesc.

Tomul I.

Prețul 1 fl. 30 cr.

Mersul trenurilor

pe liniile orientale ale căii ferate de stat r. u. valabil din 1-a Octomvrie 1894.

Budapesta—Predeal											
Tren de persoane	Tren accelerat	Tren de persoane	Tren de persoane	Tren accelerat	Tren de persoane	Tren de persoane	Tren accelerat	Tren de persoane	Tren de persoane	Tren accelerat	Tren de persoane
10.05	8.05	2.50	6.00	2.15	pl. Viena	sos.	3.00	1.55	1.55	7.20	6.25
8.25	2.10			9.15	Budapesta	↑	5.50	7.25	7.00	1.50	8.15
11.24	4.07	6.28	9.05	11.12	Szolnok	↑	2.30	5.28	3.50	11.46	4.55
1.35	5.46	9.29	11.33	12.50	P. Ladány	↑	12.06	3.46	1.21	10.05	2.24
3.46	7.08		1.50	2.19	sos.			2.25	11.04	8.43	12.28
4.00	7.15	12.05	2.24	2.19	pl. Oradea-mare	sos.		2.18	10.44	8.38	11.41
4.39	7.43	1.02	3.08	2.49	Merș-Telg	↑		1.52	10.07	8.13	11.07
5.25	8.18	2.14	3.46	3.24	Rév	↑		1.26	9.30	7.47	10.32
5.45		2.50	4.07		Bratea	↑			9.10		10.13
6.34	9.07	3.54	4.58	4.17	Ciucia	↑	5.40	12.47	8.31	7.08	9.41
7.18	9.37	4.53	5.32	4.50	Huediu	↑	4.52	12.17	7.53	6.39	9.00
8.06		6.13	6.24		Ghirbău	↑	2.55		6.53		8.00
8.32	10.37	7.08	6.59	5.55	sos.			11.01	6.14	5.25	7.30
8.49	11.10		8.40	6.11	pl. Cluj	sos.		10.45	5.45	4.48	6.47
9.06	11.32		9.08	6.27					5.18	4.25	6.29
10.08	12.50		10.40	7.27	Apahida	↑		9.23	3.58	3.00	5.21
10.37	1.25		11.25	7.50	Ghirbău	↑		8.58	3.06	2.20	4.47
10.59	1.43		11.51		Cucerdea	↑			2.48	2.00	4.31
11.07	1.52		12.04		Uioara	↑			2.40	1.51	4.25
11.31	2.18		12.34	8.17	Vintul-de-aus	↑		8.28	2.11	1.23	4.04
11.48	2.40				Aiud	↑		8.06	1.45	12.54	3.42
12.25					sos.			7.59	1.10		2.49
12.50					pl. Teiuș	sos.			12.89		2.27
1.04								7.30	12.24		2.13
1.35					Orăscani	↑			11.48		1.39
1.50					Blaj	↑			6.56	11.29	1.18
2.13					Micăsasa	↑			6.54	11.14	1.01
2.32					sos.				6.41	10.55	12.46
3.04					pl. Copșa-mică	sos.			6.20	10.21	12.16
3.39					Mediaș	↑			5.55	9.42	11.39
4.01					Elisabetopol	↑			5.38	9.18	11.17
5.26					Sighișoara	↑			4.27	7.45	10.02
6.08					Hașfalău	↑			3.53	7.01	9.22
6.40					Homorod	↑			3.37	6.35	8.57
7.16					Agostonfalva	↑			3.16	5.58	8.28
8.00					Apatia	↑			2.45	5.08	7.43
8.45					Peldioara	↑			2.18		7.01
					sos.				1.42		5.57
					pl. Brașov	sos.			1.12		5.16
					Timiș	↑			7.45		4.40
					Predeal	↑					8.50
					sos.						

Mureș-Ludoș—Bistrița

4.00 9.10 4.20 Mureș-Ludoș ↑ 6.46 7.21
7.07 1.01 Tagu-Budatelic ↑ 4.15
9.59 4.55 Bistrița ↑ 1.16

Sibiu—Cisnădie.

5.30 2.20 Sibiu ↑ 7.10 8.54
6.06 2.56 Cisnădie ↑ 6.36 8.20

Nota: Oarele însemnate în stângă stațiilor sînt a se ceti de sus în jos, cele însemnate în dreapta de jos în sus. Numărul înscădri cu linii groase înseamnă oarele de noapte.

Institut Tipografic T. Liviu Albini.

Pentru tipar responsabil Iosif Marschall.